

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qua Distincte Et Succincte Explicantur,
quae ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Commentarius In Regulas Juris Pontificii, Quæ In Libro Quinto, Et
Sexto Decretalium Continentur

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1659

8. Qui ex timore facit præceptum, aliter quam debeat, facit, & ideo iam non facit.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61853](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61853)

REGVLA VIII.

*Qui ex timore facit præceptum, aliter, quād debet, facit, & ideo
iam non facit. S. Aug. l. de verā & fals. pœn. c. 4.*

I. Timor duplex est, servilis, & filialis: hoc culpam fugimus, illo penam. *S. Th. 2. 2. q. 19. art. 7. S. Bern. De bono benē vivendi c. 4. Casian. Coll. 11. c. 9. & 10.* Ad meritum & salutem, servilis timor ut pro sit, ingenui speciem ex fine accipiat, necesse est, alias cum charitate non consistet, juxta eundem *art. 6. in c.* Qui ergo ex timore facit præceptum, ita ut timor motivum principale sit, ab intentione legislatoris deviat, relinquendo charitatem, & tenendo servilitatem: nec facit voluntatem patris, sed iram declinat ultoris. Sic autem præcepta qui facit, procul dubio invitus facit; ac per hoc in animo non facit. Mavult enim omnino non facere, si secundum ea, quæ cupit, & meavit, permittatur impunè: ac per hoc in ipsa voluntate est reus, ubi ipse, qui precipit, videt Deus. *S. August. l. 3. con. duas Epistolar. Pelagianor. c. 4. Vasq. in 1. 2. disp. 27. c. 1. Navarr. in c. Inter verba 11. q. 3. concl. 5. Laym. l. 1. tract. 2. c. 6. num. 9. Delrio lect. Sacra. 30.*

Hinc colligas licet, non de civilium, sed cœlestium præceptorum observatione Regulam loqui. In illis enim quoquaque motivo opereris, externi actus præstatio acceptatur, & satisfæcisse creditur, cuius occulta intentio ignoratur. Deus autem, qui corda, & renes scrutatur, sinceram & perfectam obedientiam exigit: qui que in eo deficiunt, aliter præceptum, quād debeat, facit.

II. Sed illud sibi quid indicare censes, *Qui ex timore facit, præceptum, non facit?* Annon qui dixit *Luc. 18. v. 12.* Iejuno his in Sabbato, decimas dominum, quæ possideo, abstinuit à ciborum superfluitate, & exhaustis decimas solvendi debitum. Quis enim exigeret iterum ausit? Duo igitur in quolibet opere consideremus oportet, literam, seu corticem, qui videtur; valorem & pretium illius, quod latet. Facit utique quoad literam, quicunque facit, ut videamus effectum; non facit, quia absque debita intentione facit. Intentio enim humanarū actionum moderatrix est; ab illa valor & meritum, decus, & commendatio. Intentionem tolle orationi, fabella est; jejuno, simulatio; eleemosynæ, hypocrisis. Ipsa est, quæ nos Deo commendat, & sanctis; ipsa actiones nostras dirigit, & perficit. Quid tu Pharisæum jejunantem, & decimas auferentem laudas? Hypocritæ sunt Pharisæi, non esse boni, sed videri cupiunt. Omnia opera faciunt, ut videantur ab hominibus: ideo in hac vita recipiunt mercedem suam. Aurea intentionis regula deest, cuius attactu, quæ agimus, nitorem, & venustatem acquirent. Nobis igitur, qui non spiritum servitutis in timore sed adoptionis filiorum Dei accepimus, toto pectore connitendum est, ut misso foras timore perfecta filiorum charitate seruiamus Deo. Per hoc enim laudem habebimus apud Deum. *I. Cor. 9.* Obedientia autem,

C 2   quæ

quæ de suo aliquid habet , nulla est.
c. Sciendum. 8. q. 1.

III. Adde, quod etiam secundum
sæculi leges facta male contra Iuris
præscriptum pro non factis reputan-
tur. l. Non dubium. C. de leg. Quæ lege
fieri prohibentur, si fuerint facta, non
solum inutilia , sed pro infectis etiam
habeantur , licet legislator specialiter
non dixerit, inutile esse debere, quod
factum est. Quamvis enim re ipsa, quod
factum est, infectum fieri nequeat. Reg.
Verum est. 31. in tit. fictione juris tamen
multa pro infectis habentur, nimirum
quoad effectum juris, quemadmodum
notat Bartol. in l. cit. Non dubium. Gloss.
in Clement. I. de immun. Eccles. vers. pro
infectis. Barb. Axiom. 93. n. 19. At, in-
quis, fictio non concipitur de re impos-
sibili. Respondet Philip. Decius in Reg.
Verum est. fictionem non dari super eo,
quod est impossibile in genere suo, ut
quod filius sit major suo patre , vel
quod furiosus consentiat, sed super eo,
quod est impossibile in aliquo ca-
su particulari ; & iatis est , quod
possibile sit in suo genere. Vnde fin-
gitur subinde, quod ille , qui mor-
tuus est , vivat. l. fin. tit. de vacat. mun.
Et licet impossibile sit mortuum vi-
vere , sufficit quod in genere suo
possibile sit , quod homo similis vi-
veret , ut latius declarat Bartol. in l.
Si is , qui pro empt. tit. de usucap. V. Bar-
bos. Axiom. 97-

I V. Ex prædictis à contrario su-
mi posse argumentum Glossa monet, ut

sicuti meritum non consequitur, quæ
non volens bonum facit; ita qui omni-
nō invitus offendit, non fiat culpæ reus.
arg. l. qui cum maior. §. Si libertus. tit. de
bonis libert. Sic ignoscendum illi, qui ab
alio impeditus retorcit crimen. Voluit
enim se uscisci provocatus, & l. 4. tit. ad
l. Aquil. Si quis occiderit servum sibi
insidiantem, securus est, quia adversus
periculum naturalis ratio permitit se
defendere: nec quisquam punitur, qui
maluit resistere, quam fugere. Leges
enim non fugam imperant, sed defen-
sionem permittunt; nec tantum prote-
gere , sed etiam propulsare licet vim
tam laicis , quam Sacrorum ministri
cum moderatione inculpatæ tutelæ
Beller. Disquis. cleric. p. l. tit. de discipl. cleric.
Imò Panorm. in c. Clerici. de via
& honest. Clericor. §. Clericor. n. 2. dicit,
si clericus celebrans invadatur, nec ali-
ter evitare necem queat, dimittere ce-
lebrationem posse, & defendendo se oc-
cidere aggressorem , & incontinenti
ad altare reverti, ceptumque officium
perficere. Quod meritò limitaveris
primò, si necessitas postulet Missæ offi-
cium peragi. Secundò, si scandalum ab-
sit. Tertiò si in actu homicidii tanta mo-
daratio adhibita est, ut animus sufficit
sibi ad devotionem tam divino myste-
rio sufficientem. V. Vgolin. de potest.
Episc. c. 29. §. l. V. Secundo non. Card.
Tusch. Tom. 8. l. 1. V. Conclus. 213. Ric-
cius in decis. Cur. Neapol. decisione 16.
n. 10. Barbos. Axiom. 228.

RE